

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 30 septembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Icade Promotion SAS, fostă Icade Promotion Logement SAS/Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

(Cauza C-299/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 392 – Regim de impozitare a marjei – Domeniu de aplicare – Livrare de imobile și de teren construibil achiziționate în scopul revânzării – Persoană impozabilă pentru care TVA-ul nu a fost deductibil la cumpărarea imobilelor – Revânzare supusă TVA-ului – Noțiunea de „teren construibil”]

(2021/C 481/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Icade Promotion SAS, fostă Icade Promotion Logement SAS

Pârât: Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

Dispozitivul

- 1) Articolul 392 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că permite aplicarea regimului de impozitare a marjei în privința unor operațiuni de livrare de terenuri construibile atât atunci când achiziția lor a fost supusă taxei pe valoarea adăugată (TVA), fără ca persoana impozabilă care le revinde să fi avut dreptul să deducă această taxă, cât și atunci când achiziția lor nu a fost supusă TVA-ului, în condițiile în care prețul la care comerciantul persoană impozabilă a achiziționat aceste bunuri încorporează valoarea TVA-ului care a fost achitat în amonte de vânzătorul inițial. Cu toate acestea, în afara ipotezei menționate, dispoziția respectivă nu se aplică în privința unor operațiuni de livrare de terenuri construibile a căror achiziție inițială nu a fost supusă TVA-ului, fie că se află în afara domeniului său de aplicare, fie că este scutită de TVA.
- 2) Articolul 392 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că exclude aplicarea regimului de impozitare a marjei în privința unor operațiuni de livrare de terenuri construibile atunci când aceste terenuri dobândite fără construcții au devenit terenuri construibile între momentul cumpărării și cel al revânzării lor de către persoana impozabilă, dar nu exclude aplicarea acestui regim în privința unor operațiuni de livrare de terenuri construibile atunci când aceste terenuri, între momentul achiziționării lor și cel al revânzării lor de către persoana impozabilă, au făcut obiectul unor modificări ale caracteristicilor lor, cum ar fi împărțirea în loturi sau efectuarea de lucrări de amenajare care permit instalarea rețelelor care deservește terenurile respective, precum, printre altele, rețele de gaz sau de electricitate.

⁽¹⁾ JO C 297, 7.9.2020.

Recurs introdus la 21 iulie 2021 de Marele Ducat al Luxemburgului împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 12 mai 2021 în cauzele conexe T-516/18 și T-525/18

Marele Ducat al Luxemburgului și Engie Global LNG Holding și alții/Comisia

(Cauza C-451/21 P)

(2021/C 481/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: A. Germeaux, T. Uri, agenți, D. Waelbroeck, J. Bracker, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Irlanda

Concluziile recurentului

Marele Ducat al Luxemburgului solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 mai 2021 în cauzele conexe T-516/18 și T-525/18, Luxemburg și Engie Global LNG Holding/Comisia;
- cu titlu principal, pronunțarea definitivă pe fond, în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții, și admiterea concluziilor prezentate de Marele Ducat al Luxemburgului în primă instanță, prin anularea Deciziei (UE) 2019/421 a Comisiei din 20 iunie 2018 privind ajutorul de stat SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) pus în aplicare de Luxemburg în favoarea ENGIE (JO 2019, L 78, p. 1);
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Marele Ducat al Luxemburgului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Marele Ducat al Luxemburgului invocă patru motive.

Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 TFUE prin aceea că Tribunalul a confirmat că cele două serii de decizii fiscale anticipate în cauză ar conferi un avantaj „selectiv” în lumina cadrului de referință „restrâns” reținut de Comisie. (i) Prin faptul că a reținut existența unui cadru de referință „restrâns” (și anume, normele sistemului impozitului pe profit din Luxemburg referitoare la scutirea veniturilor obținute din participații și la impozitarea profiturilor distribuite), Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept. Acesta nu numai că a aprobat un cadru de referință incomplet și restrâns în mod artificial, dar a denaturat și dreptul luxemburghez prin validarea unei interpretări *contra legem* a dispozițiilor în cauză. În plus, hotărârea atacată a confirmat o discriminare între operațiunile transfrontaliere și cele pur naționale, în sensul că a exclus din cadrul de referință societățile luxemburghize care dețin participații în societăți din alte state membre. (ii) Constatarea că a existat o derogare de la cadrul de referință „restrâns” este eronată. Aceasta s-a bazat pe o rescriere a legislației naționale și încalcă jurisprudența Curții în materie de analiză a selectivității și, în special, jurisprudența care impune dovedirea discriminării în raport cu întreprinderi aflate într-o situație comparabilă.

Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 TFUE prin aceea că Tribunalul a confirmat existența unui avantaj „selectiv” ca urmare a neaplicării dispoziției luxemburghize privind abuzul de drept și, în subsidiar, pe încălcarea Regulamentului (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ și a dreptului la apărare. (i) Calificarea juridică a Tribunalului drept „selectivitate” ca urmare a neaplicării dispoziției luxemburghize privind abuzul de drept s-a bazat pe o premisă eronată și pe o denaturare a dreptului național. Astfel, contrar celor susținute de Tribunal, utilizarea unui ZORA „direct” ar fi condus la același rezultat imposibil. (ii) Raționamentul Tribunalului cu privire la stabilirea cadrului de referință este afectat de mai multe erori de drept și de vicii de motivare. (iii) Raționamentul Tribunalului cu privire la existența unei derogări este eronat. Constatarea că în speță au fost îndeplinite criteriile de aplicare a dispoziției privind abuzul de drept s-a bazat pe premisa eronată că utilizarea ZORA „direct” nu ar fi condus la același rezultat imposibil. Hotărârea atacată a încălcat, de asemenea, articolul 107 TFUE, în măsura în care a urmărit să prezume existența unui abuz de drept și, în special, lipsa unor motive extrafiscale. De asemenea, Tribunalul a încălcat obligația de motivare și nu a efectuat o examinare completă a faptelor, ignorând anumite fapte care confirmă că nu se poate constata un abuz de drept în temeiul dreptului luxemburghez. În sfârșit, aceasta a încălcat articolul 107 TFUE prin faptul că nu a demonstrat existența vreunei discriminări în favoarea Engie în raport cu întreprinderi aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă. (iv) În sfârșit, în subsidiar, hotărârea atacată a încălcat dreptul la apărare al Marelui Ducat al Luxemburgului.

Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolelor 4 și 5 TUE. Marele Ducat al Luxemburgului susține că hotărârea atacată a limitat autonomia autorităților fiscale naționale într-un domeniu rezervat competenței statelor membre, încălcând astfel articolele 4 și 5 din TUE și principiile care guvernează repartizarea competențelor între statele membre și Uniunea Europeană.

Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 296 TFUE, prin aceea că Tribunalul nu a respectat obligația de motivare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).